

நோய்கள்

இதயத்துள் இறங்கும் சுமைகள்

பெரில் வண்டிகள் இரைச்சல் மிரும்
நிலைவு வண்டிகளில் ஒட்ட வேகம்
புண்டிரை நிலையத்தை விட்டிருக்கி
பெருஞ் சாலையில் ந கசிரேன்.

எதிரே ஒரு சிறுமி தலைச்சுமையுடன் நடக்கிறார்கள்
ஒரு புதிரே என்முன் நடப்பது போலிருக்கின்றது
தூக்கிய கைகளின் கீழ் துருத்திக்கொண்டிருக்கும் எலும்புகள்
தூக்க முடியாத சுமை தோன்றியதால் தோற்றும் பெருமூச்சு
ஆனாலும் -

அடுத்த வேளை உணவுக்கு அம்பது சதம் கிடைக்கும் உணவுவு
அவள் நடையின் துள்ளளவில் வெளிப்படுகிறது.
என் மனக் கண்ணில் எப்போதோ கண்ட சில காட்சிகள்
கண்ணாலும்சிகிக் காட்டி மறைகின்றன.

அலுவலகத்தின் முன்னே வந்து நிற்கும்
அழிய புதுக் காரின் ஜன்னலுக்கூடே
அங்கினுக்கு ஆடம்பரமாகக் கையசைக்கும்
என் உயர் அதிகாரியின் சிறுமகள்

தாஸியிலே பள்ளிக்குச் செல்லும்
வேளையிலே அம்மாவின் மடியில்
கொண்டை முடிப்பதற்காய் அமர்ந்து
வெண்ணடைக்காய் வீரல்களினுள் செய்யும் குறும்புகள்
அப்பாவின் கைளை ஆசையுடன் பற்றி
அலைகடவோரம் செல்லும் அந்தச் சிறுமி

பேறுமுடியுள்.

விளையாடிக் களைத்த உங்கள் மகனுக்கு
விருப்பமான போசாக்கூட்டும் பானம்
விளம்பரத்தில் வாய்திறந்து சிரித்தபடி நிற்கும்
மாம்பழச் செழுமை மிக்க சிறு வி
வாழ்க்கையில்,

அரை வயிறு நிறைவைதைத் தவிர
வேறெந்தச் சுகானுபவங்களும் அறியாத
ஒரு சிறுமி.

எதிரே நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் - ஒரு
புதிரே என் முன் நடப்பது போலிருக்கிறது,
எனக்குப் பிரயாணப்பை கனப்பதை விட
மனம் கனக்கிறது.

சிறுமியின் தலைச்சுமை இதயத்துள்
இறங்குவது போன்ற ஒரு உணர்வு
இன்னும்தான் அவள் எதிரே நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.
என்னை இறக்கிவிட்ட புதையிரதம் “
மீண்டும் தன் நெடிய பயணத்தை ஆரம்பிக்கும்
கட, கட, கூ... கூ... ஒசை
தூரத்தே சன்னமாக ஓலிக்கிறது.

நன்றி.

இத் தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ள
கவிதைகளைப் பிரசரித்த மல்லிகை,
குமரன், கணையாழி, ஏன், வானம்
பாடி; தேசாபிமானி, அனு, தினகரன்,
களனி, களம், பொறிகள், தமிழ்
முது, ஆகிய ஏடுகளுக்கு நன்றிகள்.

தமிழக முகவரி:

பேறு மஞ்சேகரன்
மேலவளவு அஞ்சல்,
மேஹூர் தாலுகா,
மதுரை மாவட்டம்,
தமிழ்நாடு.

“ பெற்ற போது பெரிதுவந்த என்தாய்க்கு
உற்ற சிறு காணிக்கை இஃது ”

77/B, ‘கலையகம்’
ஜெயந்தி மாவத்தை,
அனுராதபுரம்.
கிளஷ்டாலி

சில வார்த்தைகள்

காதல் ‘விபத்தொன்றில்’ தான், கவிஞருடேன்
ஒப்புக் கொள்வதில் தப்பிதம் இல்லையே!

உங்கள் கைகளில் தவழ்வதோ
என் பரிஞமைக் குழந்தை,

‘சமைகள்’ தான்:

இப்போதைக் கிறக்கி வைக்க முடியாத
இந்தச் சமைகளை எழுதி வைத்திருக்கிறேன்,
இறக்கி வைக்கும் காலம் கனியும்மன்று.

அனுராதபுரம் கலைச்சங்கத்தின்

அசர முயற்சிகளில் மற்றெலூன்று

தோழமை உள்ளங்களுக்கு

ஆத்ம பூர்வமான நன்றிகள்

இந்தச் ‘சமை’யின் உறையைக் கிழித்து
உள்ளே நுழைந்து உள்ளதைக் கணித்து
உங்களுக்கு கடமை ஒன்றுன்று
செய்யலாம்; எதிர்பார்க்கின்றேன்.

எப்பழம்மா ?

கறுப்புக் கலைகளில்
வர் கலராத்தான்
ஒட்டுப் போட்டிருக்கியே,
இதப் போட்டுக்கிட்டு
எப்பழம்மா பள்ளிக்குப் போவேன்?
ஒவ்வொருத்தனும்
புதுச் சொக்காய் போட்டுக்கிட்டு
என்னுதத் தொட்டுப் பாப்பானுவ
கைகொட்டிச் சிரிப்பானுவ
நான்
எப்பழம்மா?

பண்

“ முதற் காதலெனும்
துன்பியல் நாடகத்தின்
முதலாம் அத்தியாயத்தில்
நான் சாகடிக்கப்பட்டு ”
அதன் இறதியில்
‘ உயிர்த்துதமுந்தபோது ’
என் காதலி
என்னை நீண்த்து
செயித்துக் கொண்டிருந்தான்,

ஆச்சிரோத்தான்

உணவுறுபத்தியில் ‘ தன்னிறைவு ’ நோக்கி
உற்சாகமாக நடக்கிறோம் என்று

ஆனால் வர்க்கத்தினர்

நாளிதழ்களில்

நாடகங்கள் ஆடுகையில்

அந்தியச் சௌவணி

அள்ளி விந்து

அன்புத் தொழிலாளிகள்

கூட்டம் கூட்டமாய்த்

தோட்டத்து மன்னை விட்டு

நாட்டின் நாலா பக்கங்களுக்கும்

உண்ணவும் - உடுக்கவும்

வாழவும் வழிதேடி

நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

வினாக்கல்

வினாக்கல் 14/08/09

தொழிலாளிகளின் அருஞ் செல்வங்கள்

தோட்டத்துரையின் ‘ வீட்டில் ’

ஒட்டங்களில் ‘ வயிறு வளர்க்கின்றனர் ’

சிலர் ஓலைக் குடிசைகளுக்கு

உரமாகிப் போய்விட்டனர்

ஆனாலும் ஆனால் வர்க்கத்தின்

அந்தக் கண்களுக்கு மட்டும்

இவை அகப்படவில்லை ஆதலின்

அந்த ‘ அந்தக் ’க் கண்களுக்கு

‘ ஆபரேஷன் ’ மூலம் ஒளியுட்டும்

அவசியம் எங்களுக்கு - நேர்ந்துவிட்டது.

இன்றைய திருட்டில்
நீங்கள் நடாத்தும்
வாண வேடிக்கைகள்
நாளைய விடியலில்
பஸ்விளித்துப் போகும்.

கர்ப்பக் திருக்த்தில்
தீபத்தின் வெளிச்சத்தில்
'எதையோ' தேடமுயலும்
புண்ணிய ஆத்மாக்கள்
பக்கத்து வீட்டில்
பசியால் படுத்திருக்கும்
'பாவிச் சனங்களோ'ப்
பார்க்க மறுக்கும்.

வடக்கே திரும்புவது
மகாவலி மட்டுமல்ல
பிரிவினைக் கோஷங்கள்
வகுப்பு வாதங்கள்
ஆதியனவற்றை
அங்கிச் செல்லும்
நாங்கையும் தான்.

நீச்சையும்

ஊழையும்

வரலாற்றுத்தீர்ப்பும்

பாசிசுவன்

நீக்குப்பு

சமுத்தீப்பும்

உலகத்தின்
எங்கோ ஒரு முலையில்
தொழிலாளியின்
முதுகில் விழுந்த
பட்டன் அடி.
எங்கள் எல்லோர் மீதும்
பட்டது.

வெள்ளிக்கிழமை மாலை
வேலை செய்த
கூவி வாங்க
எச்மான் வீட்டிற்குப்
போன்போது.....
புத்திசாலி எச்மாட்டி
ஒடிவந்து

விளக்கை 'ஏற்றி' வைத்து
'நாளைக்கு' வா' என்றான்.

'டெவிபோன் ஒகால்' மூலம்
'ஆவன' செய்துகொள்ள
ஏங்களால் முடியுமாதலால்
'மினிஸ்டர்' கஞக்காகக்
கோலாகலமாகச்
செய்யப்படும் 'ரீசப்ஷன்' களில்
'ப்ரொமினன்ஸ்' வேண்டி
நாங்கள் பூமாலை போடுவதில்லை.

ஒரு ஆரம்ப கம்யூனிஸ்டன்—

நீண்ட மௌனத்தில் ஆழ்த்துவிட்ட
என்னினிய காதலியே
உன் மௌனத்தில் நாவுகள் நீண்டு
என் நினைவுகளை நெருடும்போது
இன்பமான வேதனைகள்
பெருக்கெடுக்கின்றன.

வார்த்தைக் கூட்டுக்குள்
அகப்பட்டு
அர்த்தங்கள் இழந்த
கவிதையைப் போல் அல்லாமல்
வாய்ச் சிறையில்
வாய் புதைத்தும்
வரிகள் கிளர்ந்தெழுந்தன,

கிளர்ந்த வரிகளின்
கிணகிணிருப்பில்
உன் தரிசனம்
எனக்குப் பூரணமாகக் கிடைத்தது.
கருவிழிகளின் ஊடே
நானெனமுதிய கவிதைகள்
கண்மையால்
(அழிந்து) விட்டனவா
தோழி.

நான் எட்டுவிட்ட ஆகமுன்
உன் காலடியில் மனிதனுக் கிருந்தேன்
எட்டுவிட்டானும் மனிதர்களாகவே
கிருக்கிறார்கள்.

எனவேதான் என்னுடைய திதயக் கையில்
உன்னுடைய நினைவு ரேகைகள்
இன்னும் அழியாமல் கிருக்கின்றன.

நமது இதிகாசங்களில்
லைலா மஜனுக்களும்
அம்பிகாபதி அமராவதிகளும்
இன்னும் பெயர் தெரியாத
ரோமியோ ஜானியட்டுகளும்
எவ்வளவோ பேரிருக்கிறார்கள்

‘கண்ணீர்ப் பூக்களை’ச்
குடிக் கொள்ளக் கூட
இங்கு யாரும் காத்திருக்கவில்லை

மௌனங்களால் பேசும்
மௌனங் கலைந்து
பேசாமல் இருப்பதைக் காண விரும்பும்
கனவுகள் கலைந்து நிலையில்
ஒரு கவிஞர் இங்கே மனிதனுக்...
மனிதனுக்...

அ
ங்
து
ப
க்

கா
த
ல்

ஷக்ரவலி வருசிறது காணி பறிபோகிறது

மூலஸ்தானத்தினின்றும்
மூல விக்கிரகம் இறங்கி
முன் மண்டபத்திற்கு வருசிறது.

பக்த கோடிகளிடையே
சலசலப்பு.....
கவகலப்பு கைகலப்பாக
கவனிக்க ஒரு கூட்டம்
மூன் விக்கிரகம் இறங்கி வருசிறது
நெரிசலில்.....
நெல் மணிகளுடனே
அர்ச்சனைத் தட்டுக்கள்
கைமாறுகின்றன.

கைமாறிய தட்டுகளில்
நெய்யுறப் போகிறது
கைகட்டிப் பலபேர்
பார்த்திருக்கிறார்கள்.
இறங்கி வந்த மூலவிக்கிரகமும்
பருத்தி வேட்டியையும்
வெறும் மேலையும் மறுத்து
பட்டுப் பீதாம்பரங்களை
நோக்கிப் பவனி போகிறது
அவசர அவசரமாக
அர்ச்சனைத் தட்டுகள்
கைமாறுகின்றன.

குளிஞும் உடல்களின குரல்

எங்கள் நெற்றி வியர்வை
மங்கல மணிகளாகி
மாட மாளிகைகளாகி இருப்பதனால்
அங்கே புகழுடியாத
குளிர்காற்றே - நீ
அகலத் திறத்திருக்கும்
எங்கள் சூடிசையில்
பாய்ந்து நுழைகிறோய்
குளிரால் குறுகும் உடல்கள்
உண்ணை வரவேற்கும்.
ஏனெனில்
உழைப்பினால் சுகம்காணுத
ஏழைகள் நாங்கள்
என்பதைச்
தி எங்களுக்கு
அடிக்கடி நினைவுட்டுகிறோய்.

பேதம்

எஜமானர்களே
உங்களின்
விலையர்ந்த புதிய ஆடைகள்
உங்கள்
பணத்தைக் காட்டுகின்றன
உங்களின்
வேலைக்காரியின் கிழிந்த ஆடைகள்
உங்கள்
மனதைக் காட்டுகின்றன,

வெள்ளி இரவு 'மெயிலேறி'
ஊர் சேர்ந்து
திங்கள் 'யாழ் தேவியில்
திரும்பி வரும்
அரசு ஊழியர்கள்
பத்து மணிக்கப்பறும்
பரபரக்க வந்து
பைல் கட்டுகளுக்கிடையே
பகல் முழுதும் தூக்கம்

மம்மி இறந்து விட்டதற்காக
மக்கள், மருமக்கள்
எல்லோருமே கூடி.
ஒப்பாரி வைத்து
ஊர்கூட்டி அழுதார்கள்.
மரண ஊர்வலம்
வெளிக்கிடுவதயில்
மகனின் 'மலேஷிய டிரவுசரி'
முன் பக்கத்தில் தொங்கும்
கறுப்புக் கண்ணுடி

கருவான மொன்றி சோறியிலை
இருள் நேர 'இண்டர்வெ
தண்மதி உச்சகிள்
'தலைக்கறுப்பு' மறைகையில்
ஒடியாடி மகிழும்
தாரகைக் குழந்தைகள்
சிரிப்பதும் சின்னங்குவதும்
என்னமாய் இனிக்கின்றன.

கூடுகவி னின்றும் தூரத்தப்படுகின்ற

பஞ்சசிலக் குயில்கள்
போதி மரத்துக் கூட
முடடைகளிட்டன.

கோடை காலத்தைத்
தொடர்ந்து வந்த
வசந்த காலமொன்றில்
கோதுகள் பிளந்தன.

சின்னஞ் சிறு கூடுகளில்
'வேற்றுமைகளில் ஓற்றுமை' கண்டு
காக்கைக் குஞ்சுகளும்
குயிற் குஞ்சுகளும்
ஒன்றுகவே வளர்ந்தன,

தாயின் வாய் இரைகள்
சேய்களை ஒன்றுகவே
பசிர்ந்து கொள்கின்றன.

காலத்துறைக்குக் காட்டி
உருவு வேற்றுமைகளை
உருப் பெருக்கிக் காட்டியது

நேசமாக வளர்ந்தவை
தமக்குள் முரண்பட்டுக் கொண்டி
போராட்டங்கள்.

இனிமேல்,
'பாரத்தை'க் கூடு தாங்காதாகையால்
'பாரங்கள்' பூர்த்தி செய்யப்பட்டன.

குயில்கள்,
சோக கீதங்கள்.....
இசைத்தவாறே.....
கடல்தாண்டி பறக்கின்றன.

தீர்ப்புக்கள்

கறையாண்கள் அரிக்கும்
உறுதுக் கட்டுக்குள்
 தாய் வழி ஆதனம் துயிலும்,
 காணிக்குள் ‘யாரோ’
 காலடி எடுத்து வைத்து விட்டானும்
 வழக்கறிஞர் நோட்டோசு
 வழக்கும் தொடரப்படுகிறது.
 உழுபவன் காணி
 தனக்கே சொந்தமெனத்
 தனித்து, ஆனால்
 உரத்துச் சொல்கிறுன்.
 சட்டப் புத்தகங்கள் சலசலக்கும்
 சர்ச்சைகள்
 விசாரணை முடிவில்
 ‘வழக்குச் செலவுடன்
 காணியைக் கையளிக்குமாறு’
 எழுதப்படும் தீர்ப்பு;
 செயற்படுத்துவதற்காய்ச்
 சேவகர்கள் விரைகிறார்கள்
 எதிரே ...
 தீக்கொப்பளிக்கும் கண்கள்
 வெலிக்கூடே தெரிகின்றன.

விடியலில்.....

இருளைக் கண்டதும்
 மருண்டு போய்
 விடாமல், விளக்கொன்று ஏற்ற முயலுங்கள்
 சமுதாய நோய்களைச்
 சஞ்சிகைகளில் எழுதிச்
 சாயாமல் ‘சத்திரிசிகிச்சை’ ஒன்றைச்
 [செய்யுங்கள்
 முதலாளித் துவ அமைப்பை
 மூர்க்கமாய் எதிர்த்து
 முடங்கிடாமல் ‘மூளைச்சலவை’ செய்ய
 [முயலுங்கள்
 சுரண்டல்காரர்களைச்
 சுற்றியே வந்திருந்து
 சுருண்டிடாமல், சுற்றியே ஏறித்திடப்
 [பாடுங்கள்
 எதிரிகளை இனங்கண்டு
 நன்பர்களின் துணைகொண்டு
 ஒரு பதிய சரித்திரம் படைப்போது.

உதிய சரித்துறை.....

காரியாலய மௌசையில்
 கண்ணயர்ந்திருக்கும்
 ‘கனவாளின்’ முன்னிலையில்
 காற்றில் அசைகிறது
 ‘உங்கள் உழைப்பே
 நாட்டை உயர்விக்கும்’
 ஏன்னும் அறிவித்தல்.

உழைப்பு?

கேதினக் கூட்டமொன்று கலைகிறது

அகில உலக ரீதியால் கொண்டாடப்படும்
அலங்காரத் 'திருவிழா' வொன்று
ஆண்டுக் கொருமுறை எங்களுக்கிலும்
வெகு கோலாகலமாக நடைபெறுகிறது.

பரவசமான கோஷங்கள்
சிகப்புக் கொடியினுல்
போர்த்தப்பட்ட பெருமகனின்
தெரு உலா.

ஏகாதிபத்ய எதிர்ப்புக்குரல்கள்
தொழிலாள விவசாயிகளின் உரிமைக்குரல்
பின்னணியிலே 'அரோகரா' கோஷம்

ஊர்வலங்கள் நகரின்
நடுவீதிகளினுாடே செல்லும்.
சில வீடுகளுக்கும் கடைகளுக்கும்
நபர்களுக்கு கூட
'அபிஷேக ஆராதனைகள்'
நடக்கும்.

ஆட்சியைக் கைப்பற்றி
வர்க்க பேதமற்ற அரசை

ஆக்கி முடித்தாற் போல்
முற்றவெளியிலே
விண்ணை முட்டும்

விழுக்கி விடுதலை நாதங்கள்.

கரக காவடி ஆட்டங்கள்
கூட ஓய்ந்து விட்டன
'கூக்குரல்'களைத் தாங்கமுடியாத
குவலயத் தாய் இருட்டுச்
சாக்கினை இழுத்துப்
போர்த்திக் கொள்ள
இவர்களெல்லாம் வீடு செல்கிறுகள்

முரண்பாடுகள்

புதுவீடு கட்டிப்
கூட்டி வைப்போரும்
'போர்ஷன்'கள் பிரித்துப்
பொருள் சம்பாதிப்போரும்
வாழும் இச்சமூகத்தில்.....
இந்நாட்டு மன்னர்கள்
நாளை இவற்றை
வெற்றி கொள்வதற்காய்
இன்று மரநிழலில்,
குழாய்களுக்குள்
குடிசைகள் கொண்டனர்.

கோபுரங்களும் பள்ளங்களும்

மாதா கோயிலினின்றும் எழும்
மங்களசரமான பாடலோசை
என் மனதைத் தொடும்.

கோயில் வாசலில்
குங்பிடப் போவோரைக் கும்பிடும்
ஏழையின் நிலை
என் இதயத்தைச் சுடும்.

தேவையும் சேவையும்

கிருண்டிருந்த பாதைகளெல்லாம்
வெளிச்சம் சிந்துகின்றனவே
என்று பார்த்த போதுதான்
எலெக்ட்ரிக் எண்ணிலியர்
எதிர்த்தெருவில்
புதுவீடு கட்டி
குடிவந்திருப்பது தெரிந்தது.

● முற்றுப்புள்ளி

நாங்கள் எங்கே நிற்கின்றோம்
எங்கே போகின்றோம்?

மணிக்கணக்கில்-

(ாண்) கிழவில் நின்று
மாய்ந்து போகும்
மாந்தர்கள் மட்டும்
கேட்கவில்லை.
முதியோர் · இளைஞர்
புதியோர், எல்லோரும்தான்
கேட்கின்றோம்,

நாங்கள் எங்கே நிற்கின்றோம்
எங்கே போகின்றோம்?

'முட்படுக்கையில் மலரும்
இளம் வண்ண மலர்கள்
முள்ளில் விழுந்து கிழிகிறது
புல்லைச் சாபபிட வேண்டிய
மூதேவிப் பரம்பரை யொன்று
முகிழ்த்து வருகிறது'

முதியோர்கள் சொல்கிறார்கள் - அதை
விதியென்றும் சொல்கிறார்கள் - நீங்கள்
'வினொயாடுகிறீர்கள்' போல் தெரிகிறது.

எங்கள் குரல் வளைகள்
காய்ந்தே போய்விட்டன.
எங்கள் உணர்ச்சிகள்
‘மாய்ந்து போகவில்லை.

உருப்படி இல்லாத
உங்கள் திட்டங்களால்
உருக்குலைந்து போகும்
உண்ணத சமுதாயத்தின்
இந்தக் கேள்விகட்கு
முற்றுப்புள்ளி வைக்கும்
பொறுப்பு எங்களுடையதே
ஆம் - நாம் அதைச் செய்கிறோம்.

தரிசனத்திற்கு ஏங்கும் தெய்வங்கள்

உதிரத்தால் குளித்து
உலகத்தைக் காணவென்று
உதரத்தைக் கிழித்து
வெளியேறும் குழந்தை
'உப்பரிகையில் பிறக்கணும்
ஊர்க்கோடியில் ஏன்
பிறக்க வேண்டும்' என்று
எங்கள் தாய்க்குலம்
நொந்து கொண்டிருக்கையில்
நீங்கள் விநியோகித்த
பிரீ'திகள் பல்லிலிக்கும்

இறைவனைய்
பிரதிநிதித்துவப் படுத்தும்
இந்தப் புண்ணிய
ஆத்மாக்கள்
வாழ்க்கைத்
தரிசனத்துக்காய்
ஏங்கி நின்றனவே.

உள் இதழ்களுக்குள் தொலைத்த
என் இதயத்தின் முச்சிலைப்
பார்க்கத்தான் இதழ் முடுகிறேன்.

மூச்சுக்குள் கலந்து விட்ட
பேச்சுக்கள் கேட்கத்தான்
காதருகே கூந்தலைக் கோதிவிடுகிறேன்

கரு விழிகளில் நானென்முதிய
கவிதைகள் கண்மையால்
கரைந்து விடாமல் பார்த்துக்கொள்.

‘கண்ணீஸ்ட்டு பூக்களை’ச் சூடிக்கொள்ள
இங்கு யாரும் காத்திருக்கவில்லை
என்னை இழந்து விடாதே.

களவெடுத்த முத்தங்கள்
தித்திக்கும்
இன்பங்கள் இனிக்கும்
காலத்தின் போக்கில்
மனச் சாட்சிக் கூட்டில்
கறையான்கள் புற்றெடுக்கும்,

(ரி ச யில்
ந் த வர்களுக்கு
முங்கப்படாத பாண்கள்
ரி ச யில்
ந்து நின்ற வாகனங்களுக்குள்
சதியாக நிறைந்தன,

காக்ளைகள் தமக்காகத்தான்
விடிந்தது போல ஆரவாரித்துக்
கரையும்;

கோழிகளும் சேவல்களும்
குடும்பத்தினர் விழித்துக்கொண்டால்
கொத்த ஏதாவது ஜிடைக்குமெனக்
கூவும்;

மடிநிறையப் பாலை வைத்துக் கொண்டு
இந்தா பிடி என்பது போல
பசு கதறும்; கன்று மோதும்;
கருக்கலில்,

காலங் காத்தால் வேலைக்குப் போகும்
அண்ணைவுக்காய் அடுப்பில்
தண்ணி வைப்பாள் தங்கை;
உள்ளே,

இவ்வளவு ‘பாரத’-தையும்
என்னால் எப்படித் தாங்க முடியும்
என்பது போல முன்கும் -
அப்பாவின்,

குறட்டையொலி குடும்பம்
செவிப்பறையுள் இறங்கிச்
சிந்தனையை நெருடும்;
எப்படியோ,

முடிந்த பொழுதும் மறுநாள்
கீப்படித்தான் மறுபடியும் விடியும்.

வரட்சி நிவாரணம்

வயலுக் கிழைத்த நீர்
வாய்க்காலின் வழியோடு.
வயலே அடையு முன்
களைகளைச் செழிப்பாக்கி
வரட்சி வெடிப்புகளினாடே
வடித்தே விட்டது.

பூர்வீகப் பெருமை

எதற்கெடுத்தாலும்
அந்தக் காலத்தைப்
பற்றியே பேசும் இவர்கள்
நிரந்தமான நிதழ் காலத்தை
மறந்தே விடுகிறார்கள்;
வென்றெடுப்பதற் கென்றே
எதிர்காலம் எங்கள் முன்
விரிந்து கிடக்கிறது.

பதுக்கல்

‘நாட்டில் என்ன இல்லை’
நவீன்கிறார் அரசியல் வாதி
உண்மைதான்’
நாட்டில் எல்லாமும் இருக்கிறது
எங்கள்
வீட்டில்தான் ஒன்றும் இல்லை.

நாங்கள்

பணக்கார வர்க்கத்தின்
பாதக் கொலுசுகளே
உங்கள்
தாளத்தை இரசிக்கும் நிலையில்
நாங்கள் இல்லை
நாங்கள் -
ஏழைகளின் விலங்கொடிக்கும்
வேலையில் ஈடுபட்டுள்ளோம்.

உறங்கலிருக்கலை

மேலதிகமாக
ஐந்து ரூபாய்
கட்டணம் செலுத்தும்
வசதி இல்லாததால்
புகை வண்டியின்
நடை பாதையும்
‘சிற அடிப்புறமுமே
ஏங்களுக்கு
உறங்கலிருக்கலை’

அடுப்பில் பற்ற வேண்டிய
தெருப்பு
அங்கே பற்றுத்தால்
அவளுடைய
வயிற்றில் பற்றிக்கொண்டது.

ஊர்க் கோடியில்
ஆலமரத்தடியில்
கோயில் வைத்திருக்கும்
ஒருவனுக்கு இதயம்
நெஞ்சில் இருப்பதற்குப் பதில்
வயிற்தில் இருக்கிறது.

நாசங்கள்

ஆண்டுக் கொருநாள்
எங்களுர்க் கோயிலில்
அலங்காரத் திருவிழா
மீன் விளக்குச் சோடனை
கோயில் முற்றத்தில்
கோபுரம் போல் மேடை
கொட்டும் மேளங்கள்
நாதஸ்வர இசை வெள்ளம்
தீபாராதனை தின்விய பூசை
இவையன்ன பிற அடங்கி
அர்த்த ராத்திரியில்
அலங்கார மேடையில்
தீர்ம் அழகு சுந்தரிகளின்
அற்புதமான ‘பரத’ நாட்டியம்
பாப் இசைச், சக்கரவர்த்திகளின்
‘உரியப்படும்’ பாடல்களுக்காய்
‘பயகாரர்’ மெல்லத் தலையசைத்து
மலிழ்ந்து, சிரிக்கையில்
சந்திதானத்துக்கு வெகு தொலைவில்
இறைவனின் சந்தியாசப் புறப்பாடு.

நாசிக்கூட்டுறவு

நாசிக்கூட்டுறவு

நினைவு நாய்க் குட்டிகள்
மன நீத்திரையைக்
கத்திக் கலைக்க...
சிந்தனைத் தாய் நாய்
தக்கிக் கொடுக்கும்
வெண் குட்டில்
அமைதிப் பிரவாகம்,

வியட்நாம் வீரர்கட்கு

வியட்நாம் விடுதலை வீரர்களின்
நாடிக் குருதிகளைச் சுபைப்பதற்காய்
கோடிக்கணக்கான டாலர்கள்
கொட்டி இறைக்கப்பட்டன.
விடுதலை வீரர்களின் துணிச்சலின் முன்
கூவிப் பட்டாளங்கள்
புறமுதுகிட்டோடின
அமெரிக்க ஏகாதிபத்திய நாய்
வாலைச் சுருட்டிக்கொண்டு
தொலைவில் நின்று
‘சமாதான’ அவளையிட

மனித வரலாற்றைப் பின்னிழுக்கும்
ஏகாதிபத்தியத்திற்கு நாங்கள் ...
அடிபணீயோம்...
என்பதை, மறுபடியும்
கம்போடியாவில் காட்டிவிட்ட
தாய்நாட்டின் வீரர்களே
உங்களுக்காய்,
தலை சாய்க்கிறோம்.

வேறுபாடுகள்

இரத்த வெறி பிடித்த நூளம்புகள்
இங்குமங்கு திரிகின்றன.

அவை,

யாருடைய குருதியில்
'குளித்து' மகிழலாமென்று
இருட்டுக்குள் திரிகின்றன.
சாக்குத் துண்டுகளால்
மரப் பெட்டிகளால்

சரிந்தபடி நிற்கும்

ஒட்டைக் குடிலில்
ஒடுங்கிய படுத்திருக்கும்
ஒருவனின் மேனியில்
நூளம்புகளின் 'சல்லாபங்கள்'

உல்லாசங்கள்',

உணர்வற்ற மரக்கட்டைபோல்
அவன் உருண்டு படுக்கின்றன.
அவனுடைய உழைப்பின் தரகில்
உயர்ந்த மாளிகையில்
நீல விளக்குகள்
உழைமும் மெல்லிய ஓளியில்
'நூளம்புவலை' விரிக்கப்படுகிறது

எட்டாத ஏணி

'வசதி உள்ளவர்'கட்கு
வங்கியில் கொடுக்கப்படும்
'ஒவர் டிராப்ட்' கள்
'அன்றூடம்'
உழைப்பிலே ஊறிப்போய்
நாட்டின் பொருளாதாரத்தை
நிலைநாட்ட முயற்சிக்கும்
ஏழை உழைப்பாளிகட்குக்
கிடைப்பதில்லை.

வெற்றி

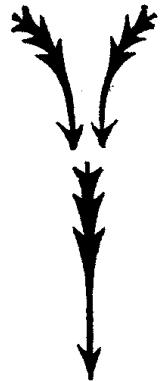
ஆயிரம்

'அப்ளிகேஷன்'கள் போட்டு
'அவரிடமும் இவரிடமும்',
சிபார்சுக்காக அலைந்து
இறுதியில் ...
கைகளை நம்பிக்
களத்தில் இறங்கியபோது
வெற்றித் திருமகள்
புன்னகை செய்தாள்.

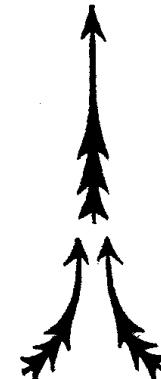
உஷ்ணகீதங்கள்

முழுதாகக் கட்டி முடிக்கப்படாத
அந்தக் கட்டடத்தின்
முற்றத்தில் மூங்கிள்களால்
நிறுத்தப்பட்டிருக்கும்
‘வாடி’யினின்றும்
அந்த நேரத்தில்
‘மேட்ஸன்’ ஒளியினுபே
தட்டுத் தடுமாறி வரும் சொற்கள்
சீதள நேரத்து
உஷ்ண கீதங்கள்.

உறுத்தல்

பள்ளி பருவத்தில்
கடைத் தெருவில்
தேடி எடுத்த
பீடித் துண்டுகளைக்
களவில் பிடித்துச்
சுகிக்க முனைகையில்,
கையில் பிடித்துக்
கண்ணத்தில் அறைந்து
பீடித் துண்டைப்
பிடுங்கி ஏறிந்து
எச்சரித்துப் போன அந்த
நோஞ்சான் மனிதனின் நிழல்
இன்னும்தான் விமுகிறது
இதயத்தில்

வெற்றித் துவஜங்கள்

‘எங்கள் மலைகள் என்றும் இருக்கும்
எங்கள் நதிகள் என்றும் இருக்கும்
எங்கள் மக்கள் என்றும் வாழ்வார்’
என்று எழுதிய ஹோ-சி-மின்னே
இதோ உனது வாச்த்தைகளை
இவர்கள் வரலாற்றில் பதித்துவிட்டார்கள்

முப்பது வருடகால
முழு மூச்சான போராட்டம்
முழுமை பெறுகையில்
விடுதலை கீதம்
விரலிடுக்குகளின்றும்
வெளிக்கிடுகின்றது.

பிரான்ஸ், அமெரிக்க
ஏகாதிபத்தியவாதிகளின்
ஒருமித்த ‘கிரகணத்’தில்
அடிமை இருளில் அமிழ்ந்த
காம்போஜத்தில் ஒளிவெள்ளம்

உனது மரண சாசனத்தில்
எழுதப்பட்டிருந்த வாக்கியங்களை
இந்த மகத்தான மனிதர்கள்
நிறைவேற்றி விட்டார்கள்.
அவர்கள் மீது நீ கொண்ட
நம்பிக்கையே வெற்றிச்சு
அய்தமாகி இன்று
வீரத் துவஜமாக அகைறது.

இழப்பு

பொன்னம்மா
உனக்கெணன்
உன்னைக் காப்பாற்ற
ஐந்து ஆம்பிளோயல்
என்று அங்கப்பெண்டிர்
உன்னிடம் அளக்கையில்
உன் மனத்தில் பிரவாகிக்கும் மகிழ்ச்சியைக்
கோடிட்டுக் காட்ட.
முகத்தில் இழையும் காம்பீர்யத்தைக்
குறைத்துப் பார்க்க வேண்டும்
என்பதற்காக அல்ல,

பெறுதல்

அல்லற்படும் ஆயிரம் இலட்சம்
கோடிக்கணக்கான என்
உடன் பிறவா சகோதரர்கள்
உடன் போராட்டத்தில்
முன்னிற்ற வேண்டுமாகையால்
உன்னைப் பிரியுங் கட்டாயம்.

எதை இழந்தாலுங் கூட
என்னைப் பெற்றதற்காகப்
பெருமைப்படும்
என்னுயிர்த் தாயே
நாட்டிற்காய் என்னைத்தந்து விடுவதில்
நீ மீண்டும் ‘பெறுகிறுய்’ என்னை

கூப்பன்

இராசரட்டைத் தலைநகரின்
கிரஸம் சேவகக் கந்தோருக்குக்
கண்ணம்மா

கடந்த ‘நாலஞ்சு’ மாதமாக
நடக்கிறுள்

கூப்பன் எடுக்க,
கணவனின் கூப்பன்
காணுமல் போனதால்
அவனைக்

‘கன்ஸத் தோணி’ யாக்கிப்
பச்சைக் குழந்தைக்குப்

‘பச்சை’க் கூப்பன்;
பச்சைக் கூப்பனகள்

படும்பாட்டை அவளறிவாள்
பரம்பரை பரம்பரையாய்
நிரந்தரமாய் இந்த மண்ணில்
‘பொன்னெண்டுக்கும்’ குலத்தில்
கண்ணம்மா ‘உதித்ததை’

மறுத்து
‘அந்நிய’மாக்கப்பட்டபோது
அழுதாள், பாதையில் மண்ணெண்டுத்து
வீசினாள், விசம்பி விசம்பி
வீதிவழி போகிறுள்.

மனங்கள்-

தேசபிதாக்கள் எங்களுக்காகத்

தேடிவைத்த சீதனங்கள்

பாடப் புத்தகத்திலும்
பாராளுமன்ற வளவிலும்
நமக்குச் சுதந்திரத்தைப்
பெற்றுத் தத்தவர்களென்று
பொறிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வரலாற்றுப் புத்தகங்களைக்

கூலிங் கிளாஸ் போட்டுப் பார்த்தவர்களின்
கூற்றுக்களை விளம்பரமாகத்தான் நாம்
ஏற்றுக் கொண்டோம்.

எங்களின் பார்வைக்காகத்
தரப்பட்ட காலப் பிரதியில்
கனபக்கங்களைக் காணவில்லை,
இருட்டிலே வாணவேடிக்கைகள்
நாம்கூடக் ‘கைதட்டி’ ரசித்தோம்
வரலாற்றுப் புத்தகத்தை
வர்க்க உணர்வுடன்
பார்த்த போதுதான்
தேசபிதாக்களும் - அவர்தம்
நேரடி வாரிசுகளும்
எமக்குச் செய்ததெல்லாம்
துரோகம்தான்
என்று தெரிந்தது.

மக்களை மறந்து மண்டபங்களில்
மகாநாடுகள் நடத்திய ‘மகான்களை’
மக்களும் மறந்துவிடப் போகிறார்கள்
மாற்று மருந்துகளுக்காய் மனங்கள்
மனனங்களைத் தீர்க்கப் போகின்றன.

தீர்க்கள்

விவராத்து

தன்னிஸ்டத்துக்கு
மகனெடுத்த பெண்ணின்
தாற்பரியங்களைத்
தேடிப்பிடித்து - அவளைத்
‘தாழ்ந்த’ சாதி’யாக்கி
ஏழைப் பெந்றேரைப்
பிடித்து வெசூட்டி
ரூபாந்திரண்டாயிரம்
கொடுத்துச் சரிக்கட்டி ..

சொர்க்கத்தில்
நிச்சயிக்கப்பட்ட
திருமணமொன்று
நீதிமன்றத்தில்
‘கலைக்கப்படுகிறது’

நிலகண்டார்கள்

‘வீக்கம்’ சொன்டவர்கள்
விழுங்க முடியாமல்
அவதிப்படும்
எங்கள் கவிதைகள்
அவர்களின்
கண்டத்திலேயே தங்கிவிட
எந்த உமையும்
கைகொடுக்கக் கூடாதா?

ஸ்ரீ உணக்காக் !

நீரின் அடியில் நெருப்பாக -
தென்றல் போன்று ..
உஷண மூச்சுக்களை -
சுமக்கும் நீ -
இதுவரை -
நிறத் தூரிகைகளையல்ல ...
வாழ்க்கையிலும்,
படைப்பிலும் -
வேதனைக் கோடுகளையே
ஆழமாய் பதித்தாய்.
தூரத்தால் பிரியும் ...
எங்களது தோழனே!
உனது திறமைக்காக,
எங்கள் ஏழ்மை ...
இதைத்தான் செய்தது.

★ அனுராதபுரம் கலைச் சங்கத்தினர்

சுமைகள்

பற்றிச்

கிள

சுவைகள்

— அ. யேசுராசா

சுயு அனுபவ உணர்வு, மதோலயத்திற்கிசைந்து ஒசைத் தன்மையோடு, செறிவான சொற்களில் பரி மாற்றப்படுவதனை நல்ல கவிதைக்குரிய, அம்சங்களாகக் கொள்ளலாம்.

சமூக அக்கறை வரவேற்கத் தகுந்ததென்றாலும், அவ் அக்கறை நிறைந்தவற்றையெல்லாம் நல்ல கவிதைகளாக, நாம் மயங்கத் தேவையில்லை. பேனே, மனோகரனின் கவிதைகளிலும் சமூக அக்கறை ‘தூக்கலாகத்’ தெரியுமாலிற்குக் ‘கவிதா உணர்வு’ காணப்படவில்லை.

பெரும்பாலானவை செறிவற்ற, வசனத் தன்மை நிரம்பிய ‘அபிப்பிராய்’ உதிர்ப்புகளாக; நொடிகளாக; செய்திக்குறிப்புகளாகவே படுகின்றன:

இதயத்திற் பதிந்து உணர்வினை அதிரச் செய்வது ‘கவிதை’யின் விசேட பண்பல்லவா? அவ்வாறு பார்க்கையில் ‘ஏப்படிம்மா?’ ‘இப்படித்தான் பொழுது விடியும்’. ‘குளிரும் உடல்களின் குரல்’; ‘தாரகைக் குழந்தைகள்’; ‘பதுக்கல்’, என்பனதான், வித்தியாசமாய ஓரளவிற்குப் பதவினை ஏற்படுத்துகின்றன.

— சிக்குவஸ்லை கமால்

புதுக்கவிதை வளமானதொரு திசைமார்க்கத்தில் வளரவேண்டுமென்ற கருத்து பரவலாக வெறுஞ்சியுள்ள இக்காலத்தில்..... பெருமைப்படத்தக்கதாக அத்தகைய அறுவட்டத்து அலிவங்கோது தனிக் கவி

தைகளாகவாவது வெளிவந்துகொண்டிருக்கும் இவ் வேளைகளில்..... இக்கலீதைகளையும் அக்குணும்சுக்கனுடன் மினிர்கிண்றனவா என்று நோக்குதலே சுத்தான தாகும்.

பொருளடிப்படையில் நோக்குமிடத்து ஒரு பாட்டாளரிக் கவிஞருக்குரீய பார்வைவீச்சு அகலமாகவும் சிலேவேளைகளில் அதி தீவிரமாகவும் ஒவிப்பதைக்காண தடிச்சின்றது. மனிதாபிமானம், வர்காபிமானம், தேசியபிமானம் சர்வதேசாபிமானம் முதலான தடங்களில் படார்ந்து வேசுன்றுவதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை.

மறுபக்கம் கவித்துவர்தியாக அலசிப் பார்க்கும் போது மிகக் காம்பீர்யமான கவித்துவ வெளிப்பாடுகளையும் சில கவிதைகளிலே காணமுடிகின்றது. என்றாலும் அவை பூரணவெற்றியை பறைசாற்றுமளவுக்கு வளம்பெறவில்லை.

முன்பு குறித்தபடி இன்றைய டிதுக்கவிதைப் பர்ந்துமைக் கட்டத்தில், பொருளடிப்படையிலும் கவித்துவ ஈதியிலும், முழுமை பெற்ற படைப்புக்களையே, கவியுலகம் பெற்றும்வேண்டிந்தின்றது. நண்பர் மனே அதிதீவிரக் கருத்தை வெளிப்படுத்தும்போது, கவித்துவ அழகை கருத்தில்கொள்ளாமலும்.... கவித்துவ அடிக்கைக் கையாளும்போது, காதல்போன்ற மௌலிகையுமே பொருளாகக்கொள்கிறார். இவ்விருப்புக்கும் தனித்தனி பிரிந்துநிற்காமல், ஒன்றை சொன்னது தழுவி சிருஷ்டித்துவம் பெறும்போது உள்ளது கவிஞருக் கூரமுடியும். இந்த நிலையை வெருவிரவில் மனே அடைவார் என்பதற்கான சாந்தியக்கூறுகள் இத்தொகுதியிலேயே பளிச்சிடுகின்றன.

இதுவரை ஈழத்தில் வெளிவந்த குறுத்தொகுப்புக் களையும் தனிக்களிதைகளையும் வைத்து ஒப்பிட்டு..... டிடமம், குறியீடு, சொற்சீசட்ட இப்படியெல்லாம்

மதிப்பிட்டு..... பாராட்டத்தக்க வெற்றியை இத் தொகுப்பு சுட்டுகிறதென்று சொல்லிவிடலாம். ஆனால் இன்று தேவைப்படுவது பாராட்டுக்கள் அல்ல பெருமைப்படத்தக்க வளர்ச்சியே என்பதை யார்தான் மறுக்கப்போகிறார்கள்?

—மாத்தீணாலா

கவிதை, கவிஞரின் உணர்வுடன் ஓன்றியது. நேரத்தில் நிகழும் மசூரை தாக்கத்தின் பிரதிபலிப்பே கவிதையாய் மலர்வதற்கும். அதன் உடலும், உயிரும் அமைப்பும் கருவுமாகும். கவிஞர் கவிதைத்தனை எழுத சம்பவம் எந்த வகையில் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தி யதோ, அதே வகையாக அதை வாசிப்பவனுக்கும் உண்டுபண்ணுவேண்டும் என்பதே கவிதை நோக்கு; மரபு.

தோழன் பேரு மனோகரனது கவிதைகள் இங்கு சமூகத்தின் அன்றூட, தொடர் நிகழ்வுகளை, நடிவுகளை படம்பிடித்துக் காட்டுவனவாக அமைந்துள்ளன. ஒறங்குறைய அநேக விடையங்களையும் தொட்டுக்காண பித்துள்ளனவாக கவிதைகள் அமைந்துள்ளன. முற்போக்கு என்று சிறாகு கட்டிக்கொண்டு விண்பறக்கும் கவிஞர்களின் ழூல்லா படைப்புக்களையும், தரமானவை என ஏற்க நாம் தயாராயில்லை.

இவரது அநேக கவிதைகள், விண்ணப்பங்களாக, மேற்கொள், ஒப்புநோக்கல் உடையனவாக இருப்பது ஒவ்வொரு கவிதை தனிமை அங்கு காணமுடியவில்லை. இருப்பினும் இங்கு குறிப்பிடும் தலைப்புக்களில் ‘வரும் கவிதைகள் அப்பரேஷன், குளிரும் உடல்கவின்..... கூடுகளின் நின்றும், முரண்பாடுகள் போன்றவை சிந்தனைத் தாக்கங்களை ஏற்படுத்தத்தான் செய்கின்றன. இவரின் கவிதை போக்குகள் சமூக சிந்தனைச் சுடைகளை இறக்கிவைக்க முடியாத நிலையினை எடுத்தியங்கி இவரின் கூரேவித சிந்தனைப்போக்கை எமக்கு தெளிவுபடுத்தி நிற்கின்றன.

தேசாபிமானி, மஸ்லிகை, சிரித்
திரங், தினகரன் தாயகம்,
அக்ளி, அஜூ, தமிழழூது.
பொறிகள், விடிவெள்ளி.
பூரணி கலசம் கலாவதி, கவ
டுள் எண், ஏண், எழுச்சி.
விவேகனிந்தன், வேள்வி, சாந்தி
ஆசிய இசாம்களில் வெளியான
பேபுதுக்களிலைதுகளைக்கொண்ட
தொகுதி. தொடர்பு

விலை ரூபா 2.00

101, பக்தக்கமா மாவத்தை,
அனுராதபுரம்.

மாதும் ஊரா
யாஹாநம் கோவீர
மன்ற அச்சம்

படித்தீர்களா? அ.ப.ஜஹாநா விள்

கால்வாய்ந்து குப்ரேஷன்ஸ்கால்வாய்ந்து

அனுராதபுரம் கலைச் சங்க வெளியீடுகள்:

	புத்துக்கம் படைப்போகம்	கவிதைத்	தொகுப்பு
	சிதைந்து போகும் சிறப்புக்கள்	..	..
	பொறிகள்	..	..
	காவிகளும் ஒட்டுண்ணிகளும்	..	..
	சுமைகள்	..	..
	களம்	முப்பாத இதற்	..

அனுராதபுரம் கலைச்சுக்கம்: 77/B; ஜயந்தி மாவத்தை, அனுராதபுரம்